tuacions que es desplacen entre allò quotidià i allò imaginari. Els somnis funcionen com una forma de registre i elaboració d'experiències que no sempre es poden organitzar a través d'una memòria lineal o conscient.

Entre aquests treballs hi ha *La madre que me enseña a respirar*, un gran dibuix realitzat en el marc de la seva exposició a Halle Nord Genève a partir d'un somni que l'artista va tenir durant el seu darrer viatge a Xile. Hi apareix una dona mestissa que té cura d'un nadó i l'ajuda a respirar, un nadó que podria ser la mateixa artista. La figura materna es vincula així a la cura, la transmissió i l'aprenentatge, mentre que la respiració apareix com una acció elemental i corporal, però també com una manera de recuperar la capacitat d'habitar l'espai. El dibuix funciona com una peça central per comprendre el conjunt de l'exposició: davant d'una experiència traumàtica que pot contreure i "aplanar" el cos i els records, respirar implica tornar a expandir-se i ocupar l'espai.

L'exposició incorpora així diferents temporalitats sense plantejar-les com una evolució lineal: una mateixa imatge pot aparèixer com a arxiu, com a objecte, com a fotografia o com a record, i adquirir nous significats en cada moment. Més que reconstruir una història lineal de l'exili, *El Taller de la Fragilidad* proposa una constel·lació d'imatges, objectes i records en què passat i present es mantenen en relació. La fragilitat no hi apareix com una condició que calgui ocultar o superar, sinó com un espai des del qual produir, recordar, relacionar-se i tornar a mirar.

Comissariat:
Andrea Rodríguez Novoa i Veronica Valentini amb Elise Lammer

El projecte és una coproducció de BAR project i
Halle Nord Genève, amb el suport de Pro Helvetia Swiss Art Council
i de la République et canton de Genève.

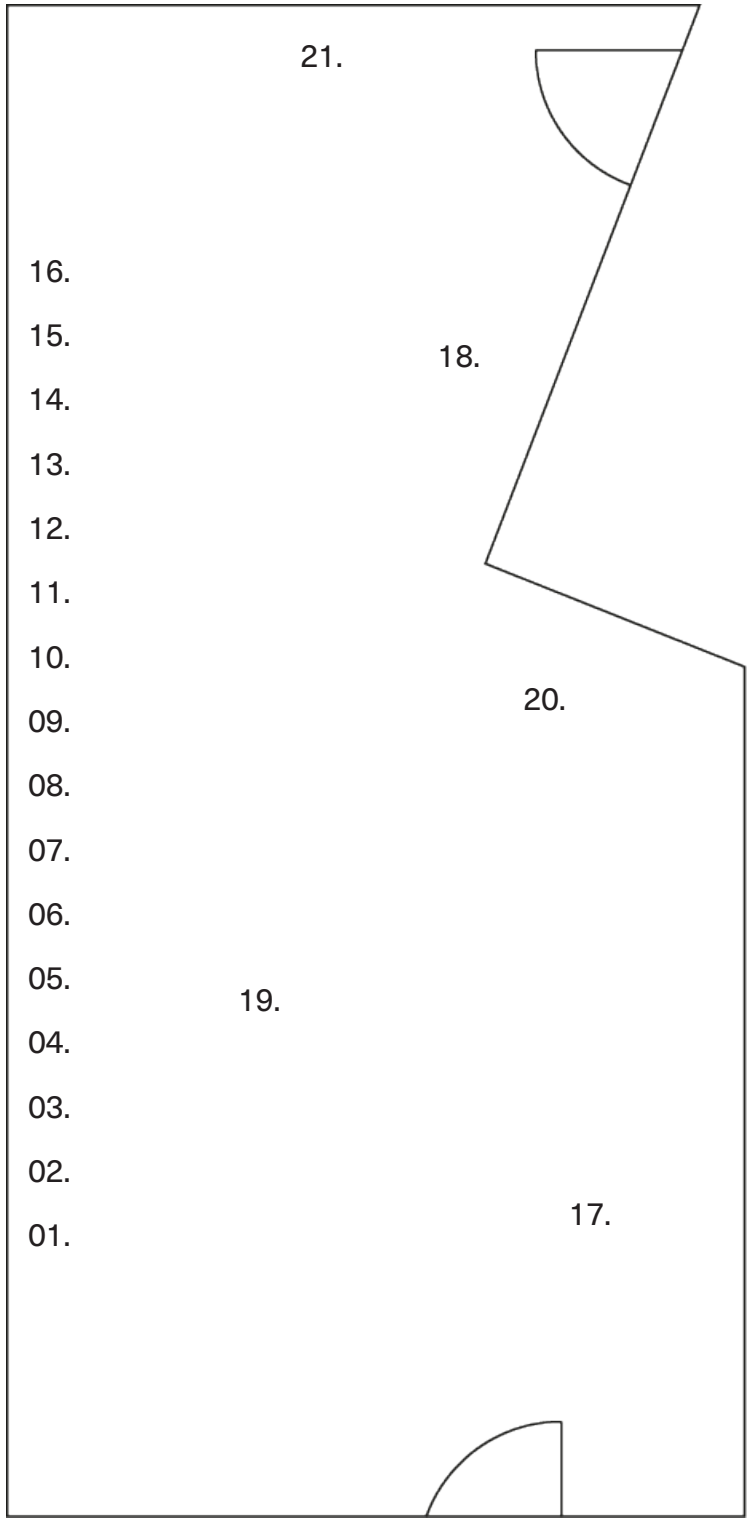

El Taller de la Fragilidad

Marisa Cornejo

(CAT)

Marisa Cornejo

(Santiago de Xile, 1971) és una artista que viu i treballa a Suïssa. La seva pràctica aborda la memòria, l'exili i la migració forçada a través de dibuixos, fotografies, *performances*, vídeos, escultures i arxius. Els somnis també ocupen un lloc central en la seva obra com a espai d'exploració de la memòria i la identitat.

El 2013 va publicar *I am* (art&fiction), una col·lecció de dibuixos inspirats en els seus somnis. El 2023 va publicar *L'empreinte. Une archive d'artiste soustraite au terrorisme d'État* i va presentar *La Huella*, una videoinstal·lació sobre memòria i arxiu. Ha rebut el Premi de la Fundació Francine Delacrétaz (2023) i un Swiss Art Award (2024). La seva obra s'ha presentat a Suïssa i internacionalment, en institucions com el Helmhaus Zürich, la Maison Tavel / MAH Geneva, el Centro Nacional de Arte Contemporáneo de Santiago de Chile i les Gallatin Galleries de Nova York.

✳

HAUS
Espai d'art i pràctiques contemporànies

bau BAU, CENTRE UNIVERSITARI D'ARTS I DISSENY DE BARCELONA

BAR project

fundación suiza para la cultura
prohelvetia

www.bau.cat
www.barproject.net

L'exposició *El Taller de la Fragilidad* reuneix un conjunt d'obres realitzades per Marisa Cornejo en diferents moments de la seva trajectòria artística, juntament amb nous treballs produïts el 2026. L'exposició aborda experiències relacionades amb l'exili, el desplaçament, la memòria, la pertinença i la condició migratòria a través de fotografies, dibuixos, escultures, objectes i materials d'arxiu.

Cornejo va néixer a Santiago de Xile el 1971 i va ser exiliada juntament amb la seva família durant la dictadura militar. Des d'aleshores, l'experiència de l'exili travessa la seva obra com una condició que continua afectant la relació amb els llocs, les imatges, els cossos i els records. La seva pràctica també planteja preguntes sobre què significa no poder tornar al lloc d'origen, sobre les formes en què es construeix una pertinença quan aquesta esdevé discontínua i sobre les experiències de reconeixement i de manca de reconeixement que travessen les trajectòries migratòries.

A l'exposició, les fotografies i les postals de Xile ocupen un lloc central. Durant la seva infantesa a l'exili, els seus avis materns, que havien tornat al país, enviaven regularment a la Marisa i al seu germà postals amb paisatges xilens, en un intent de transmetre'ls una part de la seva cultura. Cornejo les va anar col·leccionant i conservant com un tresor. El 2026, durant un viatge a Xile, va fer noves fotografies a partir de les quals va crear una col·lecció de postals que reprèn els codis gràfics i narratius d'aquelles que rebia dels seus avis. Són imatges de ciutats, mercats, paisatges i trobades familiars que donen compte d'una relació renovada amb un territori que aquesta vegada pot recórrer i observar des del present. Aquesta investigació es materialitza a *Los tótems de nuestra re-existencia,* una sèrie de vuit escultures de guix recobertes, en una de les seves cares, amb aquestes postals de Xile. Les imatges, concebudes originalment per circular i transmetre una representació d'un lloc, passen a formar part d'objectes tridimensionals que ocupen l'espai. La postal deixa de funcionar únicament com a imatge d'un territori absent i adquireix volum, pes i presència.

Aquesta relació entre imatge, territori i objecte ja apareix a *Icara* (1994), un treball realitzat a Mèxic a partir d'una col·lecció d'imatges de paisatges xilens. Cornejo transforma les postals en un cos femení i en superfícies que poden formar part de taules i objectes domèstics. El territori representat es converteix així en quelcom físic, quotidià i utilitzable, mentre que el gest de transformar les imatges en objectes permet abordar l'experiència de l'exili des d'una dimensió corporal i material. Icara constitueix un dels primers moments d'una investigació sobre com donar una forma física, a través de l'arxiu, als fragments d'un territori del qual va ser separada.

Al costat d'aquests treballs es presenten altres objectes que amplien la reflexió sobre la migració, la pertinença i el reconeixement. *Calidad y condición migratoria* (2015–2026), un objecte de fusta pintada i collage, aborda directament l'experiència de la condició migratòria.

L'exposició presenta també *The politics of Dreams*, una selecció de setze dibuixos de somnis realitzats entre el 2022 i el 2026, molts dels quals estan travessats per la figura materna. Des del 1997, Cornejo registra quotidianament els seus somnis mitjançant dibuixos. Hi apareixen cossos, espais familiars, records i si-